

TORONYIRÁNY

XVI. 13.

2022. március 27.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Nagyböjt 4. vasárnapja

A modern lélektani regények sem tudják megrázóbban lefesteni a tékozló fiú helyzetét, maga választotta sorstragédiáját, a bűnt. De a megtérés vágyát és eseményét sem lehetne szebben elmondani: „Útra kelek, hazamegyek apámhoz és megvallom: Apám, vétkeztem az ég ellen és te ellened. Arra, hogy fiadnak nevezz, már nem vagyok méltó, csak béreseitek közé fogadj be.” A bűnbánat és a megtérés minden lélektani mozzanatát megtaláljuk a történetben: a bűnös állapot megutálását, a lelkiismeretfurdalást, a vágyat a szép élet után, a bánatot, a bűnbevallást, a jóvátétel szándékát. És aztán az Atya irgalmát és örömét, ha megtér a bűnös!

Van-e ennél lényeglátóbb teológia és antropológia? A teológusok sokat vitakoztak azon, miért éppen a Fiúisten jött el minket megváltani, velünk sorsközösséget vállalni? Mai teológusok azt mondják, hogy azért, mert a Szentháromságnak ez a személye foglalja magában a legjobban az ember léthelyzetét: mástól (Istentől) valóságát és másra (Istenre) utaltságát. A fiúság a legszebb kifejezése Istenhez való kapcsolatunknak. Mert minden ember az Atya gyermeke. S Ő mindig mindenkit hazavár, az atyai házba. A reánk váró, a minket visszaváró Isten már számtalanszor megmutatta szeretetét irántunk, legjobban Egyszülött Fia, Jézus Krisztus által.

És mi? A tékozló fiú, amikor rádöbbsent tragikus helyzetére, azonnal „útra kelt és visszatért atyjához”. Mi úton vagyunk-e Hozzá?

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. Józs 5,9a. 10-12** A választott nép József vezetésével átkelve a Jordánon bevonul az ígért földjére, Kánaánba, és már ott ünnepli a húsvéti lakomát.
- 2. 2Kor 5,17-21** Isten Krisztusban kiengesztelődött az egész világgal.
- 3. Lk 15,1-3. 11-32** Jézus a tékozló, de végül hazatérő fiúról szóló példabeszéddel ad tanítást Isten végtelen irgalmáról.

A hazatérő fiú

Az Atya irgalmát legmeghatóbb színekkel a hűtlen és hazatérő fiúról mondott példabeszéd ecseteli. Amellett rámutat az üdvtörténet néhány sajátosságára is. Egyedül Lukács evangéliumában található. Máténál van egy hasonló rövid példabeszéd a két fiúról, akiket apjuk a szőlőbe küld dolgozni, de az inkább az emberek viselkedését példázza, nem Isten irgalmát (Mt 21,28-32).

Egy apa két fia közül a kisebbik elkéri örökségét, mert a maga útját akarja követni. Bár keleten az apa hatalma nagy volt a családban, a kérés mégsem lehetett egészen szokatlan. Sir 33,20-24-ből látjuk, hogy ilyen eset előfordulhatott. A fiú elmegy idegenbe, és léha étellel eltékozza a pénzét. Jézus külön nem nevezi meg a bűnt. Közben szárazság és ínség sújtotta a vidéket, azért a fiúnak munkát kellett vállalnia. Beállt egy gazdához a sertéseket őrizni, és legalább a sertések eledeléből, a „szentjánoskenyér” nevű termékből szeretett volna jóllakni, de abból sem kapott eleget. A tisztátalan állatra és az éhségre való hivatkozás a bűn állapotának, az Istentől való eltávolodásnak és a lelki ürességnek a képe. A bűn magában hordozza a megaláztatást: az ember a szabadság útját kereste, s kiköt a szolgaságban. Ekkor eszébe jut az apai ház. Ott a szolgák és a béresek jól élnek, ő pedig itt éhen pusztul. Jézus nem idealizálja a megtérő érzelmeit. A példabeszéd az Atya szeretetéről szól, nem a bűnös lelki átalakulásáról. Ezt csak mellékesen érinti. A fiú tudja, hogy már kivette örökségét, jogait eljátszotta, de apja talán még befogadja a béresek közé.

Az apa azonban nem a sérelemre gondol, hanem a szenvedő és megalázott fiút látja, akinek a bűne egyúttal büntetés is. Amikor hazafelé indult, már kivetkőzött göggyéből, tehát nem ellenszenves. A példabeszéd lényege az apa viselkedése. Megesik a szíve a fián, eléje siet, nyakába borul és megcsókolja. Ez a sietés keleten szokatlan, főleg a férfiaknál. Viszont Jézus ezzel is kiemelte mondanivalóját. Az apa úgy köszönti a megtértet, mint fiát, s nem is várja, hogy elmondja mentegetőzését, főleg azt nem, hogy a béreseket helyét kérje. Nem akarja még jobban megaláznia. Intézkedései inkább örömet fejeznek ki. A legdrágább ruhát adja rá, ujjára gyűrűt húz, a lábára sarut, s az egész ház számára lakomát rendez. A hizlalt borjút különleges alkalomra tartogatták. A felöltöztetésben és a jogok visszaadásában az egyházi hagyomány bizonyítékot látott arra, hogy a megtéréssel az előbbi érdemek mind felélednek. Az ember tehát újra jobbik énjével és az örök élet reményével állhat Isten előtt. Az apa meg is magyarázza örömet: a fiú meghalt, de életre kelt, elveszett, de megkerült.

A példabeszéd itt váratlan fordulatot vesz, és jellemzi a szívtelen farizeusokat. Ebből a háttérből az apa szeretete még jobban kiemelkedik. Az idősebb fiú a mezőről jön haza, s csodálkozik a nagy vidámságon. Az egyik szolga ad felvilágosítást: öcséd jött meg, s apád leölette a hizlalt borjút. Az idősebb fiú nem akarja látni öccsét, nem is akar bemenni. De apja előtte is megalázkodik. Meghallgatja szemrehányását, amely egyúttal vád öccse ellen: Én mindig hűséges voltam, de te még egy gödölyét sem adtál, hogy barátaimmal elkölthettem volna. Ez utalás a farizeusok magatartására, akik a törvény betűjét aprólékosan igyekeztek megtartani, s elvárták, hogy Isten itt a földön jutalmazza őket. Az apa akkor sem veszt el türelmét, amikor a vádaskodás felhangzik: Most, hogy visszajött a fiad, aki vagyodat rossz nőkre pazarolta, ilyen ünnepet rendezel. A válasza az, hogy figyelmezteti fiát arra a jó sorsra, amelyet házában élvezhetett. A testvéri érzés felébredhet benne, hiszen öccse már olyan volt, mint akit elveszettek és halottnak lehetett tartani. Ha most előkerült, az elég ok az öröme.

Az apostoli egyház felismerte a példabeszéd üdvtörténeti jelentőségét is. A kisebbik fiú a pogány népeket jelképezte. Vallásuk és erkölcsi felfogásuk lezüllött, s remény nélkül lettek. Az evangélium hirdetésekor azonban kezdtek hinni, s a bálványoktól áttértek az igaz Istenhez. A zsidók viszont éppen azért maradtak távol, mert nem ismerték fel, hogy Isten a pogányokhoz is irgalmas lehet. A példabeszéd mindenkor tartalma azonban az Atya jóságának megvilágítása. Tud örülni a bűnös megtérésének, s mindenkit arra szólít fel, hogy örüljenek irgalmasságának. A kereszténység nem lehet a búslakodók és panaszgatók gyülekezete. Egyéni hibáinkból is azért lehetséges a kiemelkedés, mert Isten irgalmas. Ő maga segít, hogy felismerjük a tökéletesség útját. Nagylelkűsége és türelme nem tesz tág lelkiismeretűvé és elbizakodottá, hanem arra indít, hogy a jövőt nála biztossítsuk.

Gál Ferenc

A jólneveltség kézikönyve (12.)

A szerelemben

4. AMIKOR VÉGET ÉR A SZERELEM – HA VÉGET ÉR!

Közhelynek számít, hogy amikor két ember elhagyja egymást, becsapják egymás után az ajtót, és a legrosszabb dolgokat vágják egymás fejébe. Ezenfelül megtörténhet, hogy örökre kiengesztelhetetlen ellenségekké válnak, akik képtelenek lesznek emberi hangon beszélni egymással. A leggyengédebb szerelem is végezheti úgy, hogy pontosan az ellenkezőjévé változik, a legmélyebb gyűlöletté. Mindez elkerülhetetlen?

Emberi módon elhagyni egymást, sőt majdhogynem derűsen, nemcsak lehetséges, de szükséges is. Máskülönbén kétségek merülhetnek fel annak a szerelemnek a hitelességével kapcsolatban, melyet nemrég még büszkén mutattunk a világnak.

Ez persze nem azt jelenti, hogy ilyenkor egyáltalán nem lehetnek kemény pillanataink, sőt, egymás elleni frontális támadások sem. A szakítás mindig fáj, és a fájdalommal szemben mindenki különbözőképpen reagál.

Ha ebben a helyzetben is alkalmazzuk a jó modor eszközeit, az elsősorban azt jelenti, hogy nem mismásoljuk el a problémát. Amikor ráébredünk, hogy párunk nem a hozzánk illő személy, hogy nem szeretjük őt, hogy a szakításon kívül nincs más járható út, helyesen tesszük, ha nem húzzuk a végtelenségig kapcsolatunk vergődését. Annak ellenére, hogy ellentmondásosnak tűnhet, kedvesebb, tiszteletteljesebb, korrektebb nyíltan és határozottan, de semmiképp sem levélen, vagy „küldöncön” keresztül beszélni párunkkal.

Tehát beszéljünk partnerünkkel, mert lehet, hogy mi már régebben döntöttünk. Kerüljük el azt, hogy másoktól tudja meg a tényeket, inkább adjuk meg neki a lehetőséget, hogy megértse a helyzetet. Aztán pedig, ha a történetek úgy hozták, ne hárítsunk át mindent a másikra, hanem vállaljuk a felelősséget. Miután megtörtént a szakítás, remélni lehet, hogy a kapcsolat szívélyes marad, de lehet, hogy ez nem fog azonnal megtörténni annak ellenére, hogy bizonyos esetekben egyenesebb tartani a távolságot, mint illúziókba ringatni azt, aki még nem tette túl magát a szétváláson.

NYARALÁS

1. VAKÁCIÓ, SZABAD IDŐ

A nyaralás az az időszak, amikor megszabadulunk kötelezettségeinktől, és valami másnak szentelhetjük magunkat: a pihenésnek, a hobbijainknak és a szórakozásnak. Az édesanyák azok, akik még „nyaralás közben” is a családdal foglalkoznak, azaz valójában ők nem nyaralnak. Mindezt szabadidőnek is nevezhetjük. És mégis, ha mindenki csak a szélsőséges szabadság keretei között élne bármiféle szabály, vagy határ nélkül, a világ öt percen belül a teljes káoszba zuhanna: az emberek lépten-nyomon egymást öldösnék. Ezért személyes szabadságunknak ott kell véget érnie, ahol a másiké elkezdődik.

Ebben a szellemben kell tehát elmenni nyaralni. Élvezzük jól megérdemelt pihenésünket, és mindazt a kikapcsolódást, melyre szükségünk van anélkül, hogy megsértenénk más „vakációzókat” pihenésre és kikapcsolódásra való jogát, és mindazokat, akik azért dolgoznak, hogy nekünk legyen hol eltölteni szabadidőnket: szállodai, illetve éttermi dolgozók stb.

2. MUTASSUNK TISZTELETET A VAKÁCIÓZÓK FELÉ

2.1. Együttműködés

Senki sem szeret nyaralás közben a bevásárlással, a főzéssel, a takarítással stb. foglalkozni, mégis a minimális szinten ezek elvégzése elkerülhetetlen. Oly módon csináljuk mindezt, hogy ennek a minimumnak is a súlya ne azt a személyt nyomja, aki egész évben azon dolgozik, hogy a családban és a házban rendben menjenek a dolgok. Ezért szükséges, hogy a tagok egymás között, legalább a nyaralás ideje alatt megosszák a munkát, ily módon minden elviselhetőbbé válik.

2.2. Láthatatlannak lenni, toleránsnak lenni

Milyen nagyszerű a nyaralás! Ilyenkor felhangosíthatjuk a rádiót, hangosan mulathatunk a barátokkal, hatalmasat csobbanhatunk a vízben, rendezhetünk strandfoci meccset...

Ezzel minden rendben. Bárhol is találjuk magunkat, a fontos az, hogy tartsuk tiszteltben mások nyaralását. Egyeseknek a vakáció tényleg csak pihenést, ellazulást jelent: és ennyi. Ne tegyük nekik ezt tönkre. Ez különösen azokon a helyeken igaz, ahol sokan, ugyanabban az időszakban töltik a szabadságukat. Ha nem próbálunk meg a lehető „legészrevétlenebbül” viselkedni, az együttlét igazán fárasztó lesz és akkor... annyi a vakációnak! Másrésztől legyünk a lehető legtoleránsabbak, ne támadjuk le egy semmisség miatt az éppen hozzánk legközelebbi személyt, ha ugyanis valaki veszekedni akar, ezer okot találhatna rá, hogy kiprovokálja. Ugyanakkor nyaralás közben veszekedni nemcsak kellemetlen, de okatlan is. Miért tegyük tönkre az év egyik legszebb időszakát?

3. MUTASSUNK TISZTELETET AZOK FELÉ, AKIK A NYARALÁS IDEJE ALATT IS DOLGOZNAK

Azt, hogy jól sikerüljön a nyaralásunk, részben másoknak is köszönhetjük: sokan vannak olyanok, akik azért dolgoznak, hogy vakációnk minél probléma mentesebb legyen.

Nem csak a szállodatulajdonosokat említhetjük itt és azokat, akik a turisztikai létesítményekben dolgoznak: szakácsok, pincérek, takarítók, úszómesterek, hegyi túravezetők, menedékház tulajdonosok, de nem is csak a turista centrumok dolgozóiról - sportoktatók, előadóművészek, programszervezők - lehet szó. Mindazokról is beszélnünk kell, akik a tömegközlekedési járműveken dolgoznak, akik úticélunkhoz visznek minket: vonaton, repülőn, buszon, hajón..., akik a közbiztonságra vigyáznak: rendőrség, vámőrség..., akik az orvosi ellátásért felelősek: ápolók, orvosok, mentősök..., és így tovább. Gondoltunk már erre?

Természetesen ők olyan emberek, akiket megfizetnek szolgálataikért: ez a munkájuk. Gyakran azonban, ha egy nyaralásunk valóban jól sikerül, azt annak a néhány személynek köszönhetjük, akik jól, profi módon és másokkal együttműködően végzik munkájukat. Ha alkalmunk nyílik rá, köszönjük meg nekik!

4. A HELY TISZTELETE

4.1. A vendégek nem a szálloda urai

A lehető legrosszabb gondolat, ami esetekbe juthat, amikor átléptek a szálloda küszöbét az, hogy mivel fizettetek a szolgáltatásért vagy más fizetett helyettetek, számotokra minden megengedett és lehetséges. Ha ezt a sugallatot követitek, valójában élethez legudvariánosabb cselekedeteit fogjátok véghezvinni!

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

A hírvivő, Gábel arkangyal

Az angyalok titokzatos világa meghaladja az emberi tudást. Legyen bármi szellemi „világegyetemük” természete, amely végrehajtja Isten terveit, helyét a teremtés és a megváltás isteni elrendeltségében leli meg, a Krisztusnak való alárendeltségben.

A legismertebb bibliai történetek egyike az angyali üdvözlés, amely képi, költészeti megjelenítésével ma is a legbensőségesebb élményhezó annak, aki a teológia, a liturgia tartalmában szemléli, olvassa vagy éppen hallgatja a musica sacra melódia-körében. A VI. század legnagyobb bizánci költője, a szír származású Romanosz Melódosz (neve a melódiára utal), a különböző hosszúságú sorokból álló, kötött és hangsúlyos ritmusú stófákból építkező „kontakion”-ok (himnuszok) világirodalmi rangú szerzője, diakónus egy ikonhoz fűzi karácsonyi versgondolatait, amelyek a hírhozó Gábel (Gábor) szavairól is tudósítanak, a világ történelmét megőrkítő eseményről, amikor Mária Igen-je elhangzik. Majd így folytatja: „A Szűz a mai napon a lényegfőltit hozza a világra, / a Föld barlanggal fogadja a megközelíthetlent. / Angyalok pásztorokkal együtt zengnek dicséretet, / bölcsék pedig a csillag útját követik.” Ez a himnusz az ihletője egy XI. századi epigrammának, amely szóközi eszközökkel „kiélezi” a misztérium paradoxonát: Isten megtestesülését, de felszólítja az olvasókat: „siessenek a pásztorokkal a rejtett barlangba”. A csoda tanúja: a csillag.

A gábeli üzenet a témája egy XII. századi szokatlan táblaképnek. Az ábrázolás ugyancsak retorikus jellegű. Ezúttal nem az angyal, a „hírhozó” játssza a főszerepet, hanem Mária, aki újra meg újra beleegyez, hogy méhébe fogadja a testetlent. A kor felfogásában Gábelnek nem csupán hírül kell adnia a fogantatás titkát, hanem meg kell nyernie Mária beleegyezését. Mintha erre (is) utalna a XX. század misztikus költője: Thomas Merton, amikor így énekel a hírhozóról és a hírvivőről:

„Gábel midőn a világ-partra lépett,
Szemetek csupán idegent látott
Csillag-sarus lábút, ki villámként haladt
Reggel volt és félt az Isten
Anyja
Hogy megérkezik hozzá egy égi üzenet.”

A párbeszéd történetével az egyházatyáknál is találkozni, s abban a híres Mária-himnuszban, amit görögül akathisztosznak neveztek. (A szó jelentése: leülés nélkül; 156 üdvözlétből álló stófiából ugyanis huszonnégyet állva énekeltek a nagybőjt valamelyik szombatján.) A bithüniai kolostorban Jakab szerzetes (ugyancsak a XII. században) Mária-prédikációkat írt. Az ezekhez kapcsolódó képecskék (miniatúrák) közül nyolc Gábel és a Szent Szűz párbeszédét illusztrálja. Egyházi ikonográfia, poétikát összefüggéseikben vizsgáló mai szerzők (pl. Hans Belting: Bild und Kult című munkájában) egyértelmű véleménye, hogy a festészetnek nem csak elbeszélő feladatot kell ellátnia. Az irodalommal való összevetéskor viszont arra jöttek rá, hogy az egyházi költészet mintájára az ikonfestők elbeszélő struktúrákat alakítottak ki: beszélő képeket vagy himnuszos képeket. A Kelet láttató igénye rendkívül hasznos a Nyugat racionális gondolkodásában, nem véletlen tehát, hogy ha csupán Gábel és Mária „párbeszédét” szemléljük az itáliai vagy más európai festőiskolák, mesterek vásznain, a legárnyaltabb finomságokkal találkozunk.

Gábel (Gábor) a filológus szerint a geber (férfi) és az él (Isten) szavak összetétele. A héberben ezt jelenti: Isten embere. Mivel a legnagyobb Titok hírhozója, ünnepe közvetlenül megelőzi a Gyümölcsoltó Boldogasszonyét. Művelődéstörténetünkben, irodalmunkban a legelső ismert magyar költő is ezt a nevet viselte. Egyetlen sora sem maradt fenn, csupán a híres Arnoldus de Bavaria 1492-ben, Kölnben megjelent Poétikája híres versszerzőként említi Gabriel ille Hungarust (Gábor, aki magyar), s azt írja róla: „gyönyörű dalokat, verseket szerzett anyanyelvén, s azokban Máttyás, a pannonok tudós királya is kedvét lelte”.

† Tóth Sándor

hírek információk

A Kárpátalján élő, bajbajutott családoknak gyűjtött adományokat Gajdos Zsolt, a Szeged-Csanád GA Nagybégányról származó támadója. A kezdeményezéshez csapattársai és a szegedi szurkolók is csatlakoztak. A főként tartós élelmiszerekből és tisztálkodási szerekből álló segélycsomagokat március 15-én, a magyar-ukrán határon adták át a Kárpátaljai Görögkatolikus Jótékonyági Szervezet képviselőinek. Az adományokat a szervezet önkéntesei juttatták el a határ túoldalán élő rászorulóknak.

A 100 templomi jótékonyági koncertsorozat keretében március 19-én Mága Zoltán hegedűművész, a Budapesti Primarius Szimfonikus Zenekar, valamint László Boldizsár, a Magyar Állami Operaház magánénekes adott hangversenyt a Dómban. A teltház koncert bevételét a kárpátaljai rászoruló családok, valamint a háború elől hazánkba menekülők megsegítésére ajánlották fel a szervezők.

Március 22-étől tekinthető meg a Dómban Martín Hudáček alkotása, „A meg nem született gyermek szobra”, mely a megbocsátást és a gyógyulást hirdeti az abortusz által okozott fájdalomkból. A szobor nők ezreinek adta vissza a már-már elfeledett lelki békét. A meg nem született gyermek emléke sokaknak mindennap visszatérő fájdalom, melyről nem mernek beszélni. A szoborral való találkozás enyhülést nyújt ezekre a sebekre, segít feldolgozni az abortusz(ok) emlékét. Az alkotás április 3-ig látható a Székesegyházban.

Az alapításának 10. évfordulóját ünneplő Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium barátságos labdarúgó mérkőzést játszott a 31-szeres magyar válogatott Pisont István csapatával március 25-én a Szent Gellért Fórumban. A rendezvényen köszöntőt mondott Langerné Victor Katalin társadalmi felzárkózásért felelős helyettes államtitkár. A program zárásaként Kiss-Rigó László püspök mutatott be hálaadó szentmisét a szakkollégium közösségének a stadionban.

A CsaládEgyetem következő előadása március 29-én, kedden 18 órakor kezdődik a Katolikus Házban. A televíziós és rádiós műsorvezető, Süveges Gergő Apakulcs című előadással várja az érdeklődőket. Az Apakulcs című könyv szerzője hosszú évek rendszeres munkájával ismerte fel, hogy az egymáshoz való kapcsolódásunknak alapvetően három alapelve, azaz kulcsa van. Könyve és előadása elsősorban az apagyermek kapcsolódást mutatja be, de az alapelvek alkalmazhatók minden olyan helyzetben, melyben kapcsolódni szeretnénk egymáshoz.

A nagyböjti időszakban, péntekenként 17.30-kor a Székesegyházban közös imádsággal járják a keresztutat, melyet idén a Belvárosi Plébániához tartozó közösségek vezetnek. A következő alkalom április 1-jén lesz a hittanosok csoportjának közreműködésével.

A CsaládKözPont lelkinapra hívja a gyászolókat és az özvegyeket április 2-án, szombaton 9 és 16 óra között a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A lelkinapot Bezzegh Kelemen ferences és Erhardt Gyula tartja. A jelentkezéseket március 31-ig várják a CsaládKözPont elérhetőségein: elektronikusan a pasztoralis.hu oldalon keresztül, csaladkozpont@gmail.com email címen, valamint telefonon a (62) 31-216/116., 117. mellékeken, vagy a +36-20-828-0476-os számon.

Nagyböjti lelkinapot tart április 2-án, szombaton 9-től 17 óráig új, domaszéki képzési központjában a Belvárosi Plébánia közössége. A Stella Maris Vendégházban rendezendő lelkinapot Bakó László, temesvári püspöki titkár vezeti. Regisztrálni március 30-ig a fogadalmitemplom.hu oldalon található jelentkezési lap kitöltésével lehet, mely a Dóm sekrestyéjében vagy a Belvárosi Plébánián, hivatali időben adható le.

A betegek szentségében részesülhetnek közösségek az arra előzetesen jelentkezők április 3-án, nagyböjt 5. vasárnapján a 10 órai szentmise keretében a Székesegyházban. A szentség felvételére jelentkezni a Székesegyház sekrestyéjében, illetve a Belvárosi Plébánián munkaidőben lehet.

Karinthyráda – Óriási keresztretjévény a női lélekről című előadással folytatódik április 9-én a Dóm Művészeti Szalon 2022-es tavaszi évada. A monodráma Karinthy Frigyes és Kosztolányi Dezsőné Harnos Ilona írásainak ötvözte, mely látványos „lelet” a női lélek mélységeiről. Az önálló irodalmi esttel Haumann Petra színművésznő tizenöt esztendő álmat valósította meg, melyen az általa kedvelt Karinthyt mutatja meg női szemmel. A délután 5 órakor és este 7 órakor kezdődő előadásokra belépők még kaphatók a Látogatóközpont jegypénztárában (Dóm tér 16.) keddtől vasárnapig, 9 és 17 óra között.

Megjelent Zakar Péter „Csanádi egyházmegye az 1848/49-es forradalom és szabadságharc időszakában” című könyve. A történész tíz év munkájával addig publikálatlan temesvári levéltári forrásokat dolgozott fel, hogy megírja a Csanádi egyházmegye 1849-49-es történetét. A szerző egyháztörténész és hadtörténész egy személyben, így az első volt, aki a temesvári egyházmegyei források alapján ezen időszak papi életpályáit megrajzolta.

Az elmúlt évekhez hasonlóan az állampolgárok az idén is rendelkezhetnek személyi jövedelemadójuk kétszer 1%-áról legkésőbb május 20-ig. Az egyik 1%-os felajánlást egy egyház javára tehetik. A Magyar Katolikus Egyház technikai száma, mely a felajánlással kapcsolatos rendelkezéshez szükséges: 0011. Ajánljuk Kedves Olvasóinknak, hogy a felajánlható további 1%-ot plébániájuk, közösségük alapítványa javára irányítsák.

Kiemelt segítséget nyújt az ukrainai válsághelyzet legkiszolgáltatottabb, otthonaikat elhagyni kényszerülő családjainak az (országos) Katolikus Karitás. A segélyszervezet a menekültek folyamatos befogadására és ellátására készíti fel kelet-magyarországi logisztikai központját, valamint a határ közelében található önkéntes csoportjait.

A Katolikus Karitás továbbra is várja a támogatásokat:

- A 1356-os adományvonal hívásával (egy hívás 500 forint támogatást jelent)
- Online adományozással a Karitás honlapján – www.karitasz.hu – keresztül
- A Katolikus Karitás központi bankszámláján „Ukrainai háború” megnevezéssel – Raiffeisen Bank 1201148-00124534-00100008

Jövő vasárnap, nagyböjt 5. vasárnapján minden magyarországi katolikus templomban a Szentföldön élő keresztények megsegítésére történik a perselyadományok gyűjtése.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.